374

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: A pesti aranyvásár titkai.

ból

Forrás: Virradat.

Hely	Idő	Személy	Helyszám
Bp.	1921. XII. 30.		

(Hely) (Idő) (Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

343.359

Hely

Idő 1921

Személy

Helyszám

Székesfővárosi házinyomda 1922

A pesti aranyvásár titkaiból

Az aranybeváltóhivatal szünetel — Milliárdokra menő aranyat és drágakövet csempésznek ki

(A Virradat tudósitójától.) A főváros ékszerészei közül számosan foglalkoztak már hosszabb ideje aranynemüek, ékszerek vásárlásával, amelyet azután magas áron adtak tovább a bécsi és budapesti külföldi ékszer- és aranysiberek-nek, akik tetemetlen árakat fizettek meg. Napirenden voltak az aranycsempészek letartóztatásai, a rendőrség a zugkereskedők gyülekező helyén állandó razziákat tartott, majd beszüntették az ékszerbörzét, nemrég pedig az állam, hogy elejét vegye az arany kicsempészésének, *állami nemes fémbeváltóhivatalt állitott fel.*

Ebben a hivatalban *a rendes napi forgalmi áron váltották be a nemes fémeket.* A hivatal fennállásának első napjaiban már óriási volt a forgalom, ugy, hogy a hivatal apparátusát ki kellett bővíteni, hogy a munkát győzhessék. Nap-nap után már a kora délelőtti óráktól kezdve számosan gyültek össze a hivatal bejárója előtt és sok esetben hosszu sor várakozott, hogy aranynemüit beválthassa. Főleg a középosztály tagjai vitték ide megszorultságukban régi családi kegytárgyaikat, különböző ékszernemüiket, nagymennyiségü aranyláncot, gyürüt.

A hivatalban ilyképpen rövid idő alatt számottevő arany halmozódott fel, amely állami tulajdont képezett.

Az ékszerészek meg is érezték ezt az állami konkurrenciát, forgalmuk lényegesen lecsökkent, az ékszer- és aranycsempészeknek is rosszabbul ment.

Most azután egy tábla jelent meg a fémbeváltó hivatal ajtaján, mely szerint *az arany és nemes fém beváltása szünetel.* A legnagyobb csodálkozással értesültek az emberek erről az intézkedésről és akik a fémbeváltó hivatalt felkeresték azért, hogy aranytárgyaikat ott váltsák be, *kénytelenek voltak a kereskedőkhöz, ékszerészekhez fordulni, hogy ott adják el azokat.* Ilymódon az ékszer- és aranycsempészet ismét felvirágzóban, a rendőrség számos, furfangos módon végrehajtott esetnek jutott a nyomára.

Ismeretes, hogy azok, akik a pesti kereskedőktől, de gyakran magánosoktól is az aranyat és drágaköveket összevásárolják: *külföldi kereskedők, ügynökök, siberek, akik Hágából, Amszterdamból, Párisból, Londonból, sőt Newyorkból is idejönnek Budapestre,* ahol, mint európaszerte ismeretes, a legkönnyebben *a legtöbb aranyat és drágakövet vásárolják össze a legolcsóbban és azt gyakorta minden rizikó nélkül könnyüszerrel szállithatják külföldre.*

Ezek a kereskedők aránylag magas árakat fizetnek meg az egyes általuk vásárolt tárgyaknak és mégis egyes csempészések után *milliókat, sőt tizmilliókat keresnek.*

Az aranycsempészek az aranynak és drágaköveknek az országból való kiszállitására a legötletesebb módokat eszelik ki. Leleményességük határtalan. Egy amszterdami kereskedő ötven kilogramm aranyat ugy csempészett ki tul a határokon, hogy böröndjéről a rézpántokat leszedette, *a rézpántok helyére aranyrudakból készitetti pántokat tétetett s azt feketére festette.* A böröndbe különböző holmit téve, mint orvszerü podgyászt kiszállitotta az országból.

Egy *londoni kereskedő a bécsi hajón szállitotta ki a Pesten vett aranyat.* Döglött libát vásárolt, amelynek a belsejét kiszedette *és aranyrudakkal tömte ki a baromfi belsejének egy részét.* Mintegy *öt kilogramm aranyat helyezett el a döglött libában,* amennyi az átlagos liba sulya. A kopasztott libát azután a hajó oldalán könnyedén felakasztotta és igy sikerült neki az öt kilogramm aranynyal Bécsbe kijutnia. Azt mondani sem kell, hogy a spárgán, a hajó oldalán lógó levágott baromfi nem esett semminemü vizsgálat alá, még csak fogyasztási adót sem kellett utána fizetni.

A drágakőcsempészek ugyancsak leleményesek abban, hogy kell a milliós értékü drágakövet az országból kicsempészni. Egy angol kereskedő *több mint másfél milliós értékü igazgyöngyöt vásárolt Budapesten.* Az igazgyönggyel hajóra szállt. A hajó vendéglő kenyeres lányának nagy jutalmat igért, melynek ellenében az igazgyöngyöt az a nyakába akasztva viselte Bécsig, a hajón abban teljesitett szolgálatot. Senkinek sem tünt fel a kenyeres leány nyakában a drága kollier, mindenki azt gondolta, hogy közönséges hamisitvány, értéktelen utánzat, *még a finánc és a vámőrök is gyanutlanul mentek el a drága ékszert viselő kenyeres lány mellett,* akitől azután az angol drágakőcsempész jutalom ellenében az igazgyöngysort Bécsnél visszavette.

A rendőrség most mindent elkövet, hogy az ékszercsempészések további folytatásának elejét vegye. Azonban valószinütlen az, hogy az aranycsempészek és a drágakőcsempészek munkáját megakadályozhatja, mert a siberek a kicsempészés különböző rafinált módjainak kieszelésében és a csempészés sikeres végrehajtási módozatainak kitalálásában kifogyhatatlanok. Ilymódon azután *hetenként milliárdokra menő arany kerül ki az országból.* Egy mód kinálkozik ennek a gyökeres megakadályozására. Tessék *a nemes fémbeváltóhivatalt ismét üzembehelyezni.* A közönség ott adja el aranytárgyait. Ilymódon az arany az országban marad, s az állam tulajdonát képezi s nem kerül az ékszerészek utján a csempészek kezébe.